

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

ΤΟΥ

1920

Η ΜΠΕΚΡΟΥ
Η ΠΛΥΣΤΡΑ
ΟΙ ΚΑΝΑΔΟΙ
ΤΖΑΝΕΤΟΣ- ΜΑΝΤΙΝΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ Σ. ΓΑΪΤΑΝΟΥ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΩ ΕΚΔΟΤΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 69
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ

ΤΟΥ 1920

ΑΝΝΙΝΟΥ - ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ - ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΥ

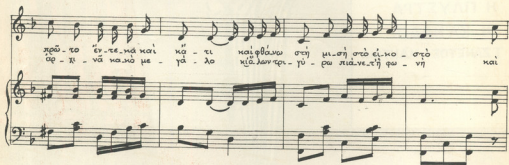
Η ΜΠΕΚΡΟΥ

Moderato.

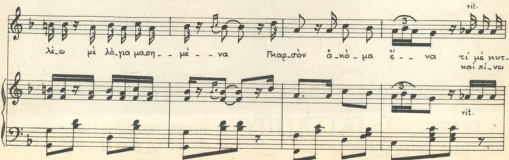
Μουσική Σ. ΛΕΠΕΝΙΩΤΗ.

Πη - γαίνας το Νταρέ και στρώ Κεσό, τη ξ' να τρα - χέ - ζι πιάνω χειρ - στο τραβώ το
 Το ξ' να πιάει βάζω έκανα στ' άλλο ή γαίτα ως το γόνα να φα - νή κι ά μέσως

πρώ - το έν - τε - μά και κρ - τι και θάβαν στη μι - σή στο εί - νο - στο
 αρ - χι - νά και κό με - γά - λο κι ά λωντρι - τυ - ρω πιάνε - τή φω - νή και

λέ - ω μέ λό - για μας - μέ - - να Γιαρ - σόν ά - κό - μα ξ - - να τι μέ ντε.
 και χί - νω

a tempo.

τὴς μοῦρε, χα - ζέ, νά φέρῃς σὺ - ζο καὶ με - ζέ,, Καὶ πῖ - νοὶ καὶ
 δὶ - χας νά με - πρῶ το πικρ - μένε καὶ κουαντρο, Μέ - σα - μου κα - τι

a tempo.

πῖ - νοὶ καὶ δέ - νε' ἡ, φω - νή μου ἡέ, να λερτὸ δέ, δὶ - νοὶ τὴ
 πο - θῶ σέ ὁ - λους νά χυ - μῇ - σω καὶ καίγομαι τό πό - θο νάρ.

λέναι: ἂ πηλαί - νοὶ μου ἂ - νά - - - ρουν αἷμα - τά μου μέ, ζώ, ναυες φω -
 πα - ἔω νά φι - λῇ - σω ὁ - ποιον βα - σάν τό κῶ - τας κῖ - σου τό λέει ἡ καρ.

poco rit. *a tempo*

τιές δια κῖ - σου νὶ - ὦν καν - τό μου τὸν τρώω μέ μα - τιές,
 ἀς ἐρῇ νά μου σῶ - - - σῇ μιά τέτοια πυρ - κα - γιά.

poco rit. *a tempo.*

Εγώ πού πού πάντα μέ τή μόδα
Καί εἰμ' ἀνόμα σὶν καί στό πιότο
Σάν πῶ πέντε ἔξ οὐίσκι μέ τή σόδα
Ἀρχίζω ἀμέσως νά παραλατῶ
Καί λέω λόγια μασσημένα
Πικρὸν ἀνόμα ἓνα
Θέλω ν' ἀνάρω σάν δαδί
Νά πέρῃ φου ὅποιος μέ 'δῃ

Νά ἔνας καθὼς πρέκει
Τό πόδι μου κυττάζει
Μά ἢ ἓνας μέρτης βλέπει
Καί κρυφαναστενοζει